

Ad e: Beslutningen om, hvorvidt der her i landet skal anvendes kernekraft eller ej, vil selvsagt få betydning for de ressourcer, der i miljøministeriet må anvendes til vurderingen af de nukleare sikkerhedsproblemer. Såfremt det bliver besluttet at anvende kernekraft, vil der blive behov for betydeligt forøgede ressourcer i forbindelse med stillingtagen til sikkerhedsproblemer ved det enkelte atomkraftværk. Omvendt vil ressourcebehovet falde, såfremt der bliver truffet beslutning om ikke at anvende kernekraft. I så fald vil de nukleare sikkerhedsproblemer stort set vedrøre anlæg i udlandet og internationalt samarbejde om sikkerhedsnormer m. v.

Spørgsmål 26:

Af ministerens svar på udvalgets spørgsmål 17 og 20 fremgår, at der overføres et beløb på 500.000 kr. fra atomenergikommissionens bevilling i finansåret 1976-77 til miljøministeriet. Hvorledes er dette beløb fremkommet?

Miljøministerens svar:

Beløbet er fremkommet i forbindelse med de i besvarelsen af spørgsmål 25 a og b omtalte drøftelser mellem de implicerede ministerier og finansministeriet. Beløbet er et skøn over behovet for bevillinger til undersøgelser, rådgivning m. v. i det omfang, dette behov ikke kan dækkes af Risø.

Spørgsmål 27:

Sidste afsnit i ministerens svar på udvalgets spørgsmål 22 bedes tydeliggjort.

Miljøministerens svar:

Miljøministerens indstilling til folketinget om en ansøgt placering af et nukleart reaktoranlæg, jfr. lovforslagets § 3, stk. 1, vil blive bilagt såvel miljøstyrelsens bedømmelse af sagen som den udtalelse, Tilsynet med Nukleare Anlæg har afgivet ved den høring, som skal finde sted efter ændringsforslagets § 02, stk. 2.

Ifølge lovforslagets § 3, stk. 2, meddeles tilladelse til bygning og drift af et nukleart reaktoranlæg m. m. af miljøministeren efter forhandling med folketingets energipolitiske udvalg. Her vil det materiale, miljøministeren forelægger folketingets energipolitiske udvalg, på tilsvarende måde blive bilagt

såvel miljøstyrelsens som Tilsynets udtalelse.

Spørgsmål 28:

I fortsættelse af ministerens svar på udvalgets spørgsmål 24 ønskes oplyst, på hvilken måde den lokale befolkning tænkes inddraget i disse beslutninger.

Miljøministerens svar:

Som det fremgår af bemærkningerne til ændringsforslag nr. 14, er formålet med bestemmelsen, at den lokale befolkning skal have en samlet orientering om de sikkerhedsmæssige og miljømæssige, herunder planlægningsmæssige, spørgsmål, der vil være forbundet med opførelse og drift af et atomanlæg på en given plads. Denne orientering skal gives af miljøstyrelsen med bistand af Tilsynet med Nukleare Anlæg og i samarbejde med de berørte amtsråd og kommunalbestyrelser.

Da der vil være tale om at orientere om ret komplicerede forhold, har jeg ikke anset det for tilstrækkeligt, at der kun gives en skriftlig redegørelse, men har tillige foreslået, at der skal afholdes orienterende møder det pågældende sted i landet. Den lokale befolkning vil herved kunne få en mundtlig orientering af de sagkyndige og få lejlighed til at få besvaret spørgsmål.

Som nævnt påtænkes der i forbindelse med møderne udarbejdet skriftligt materiale, der kan danne baggrund for debatten og for den lokale presses behandling af sagen. I samarbejde med de kommunale organisationer vil erfaringer indhøstet ved borgermøder, der i stadigt stigende tal har været anvendt af kommunerne ved behandling af væsentlige spørgsmål af betydning for borgerne, blive inddraget i overvejelserne om den mest hensigtsmæssige form for disse møder.

Som nævnt i bemærkningerne til ændringsforslag nr. 14 vil der blive fastsat nærmere regler om på hvilken måde og inden for hvilke frister borgerne kan fremsætte indsigelser imod en ansøgt placering af et atomanlæg. Et udgangspunkt ved fastlæggelsen af regelsættet for den lokale befolknings inddragelse i beslutningsprocessen i forbindelse med placeringen af et atomanlæg vil f. eks. kunne være de i planlægningslovgivningen indeholdte regler.